

Van Gambia naar DOSR

Afrikaan Sow Alagie wil zich ontwikkelen

ROELOFARENDSDVEEN •
Roelofarendsveen, zon-
dag 20 november. In café
Hogenboom (van spits
Bart Hogenboom) is het
feest na de 0-2-zege van
DOSR op Alkmania. Te
midden van de Veners zit
één van de doelpunten-
makers. Een bescheiden
Afrikaan, genaamd Sow
Alagie. Niet met een bier-
je, maar met een glas
cola. **RICK VAN TOL**

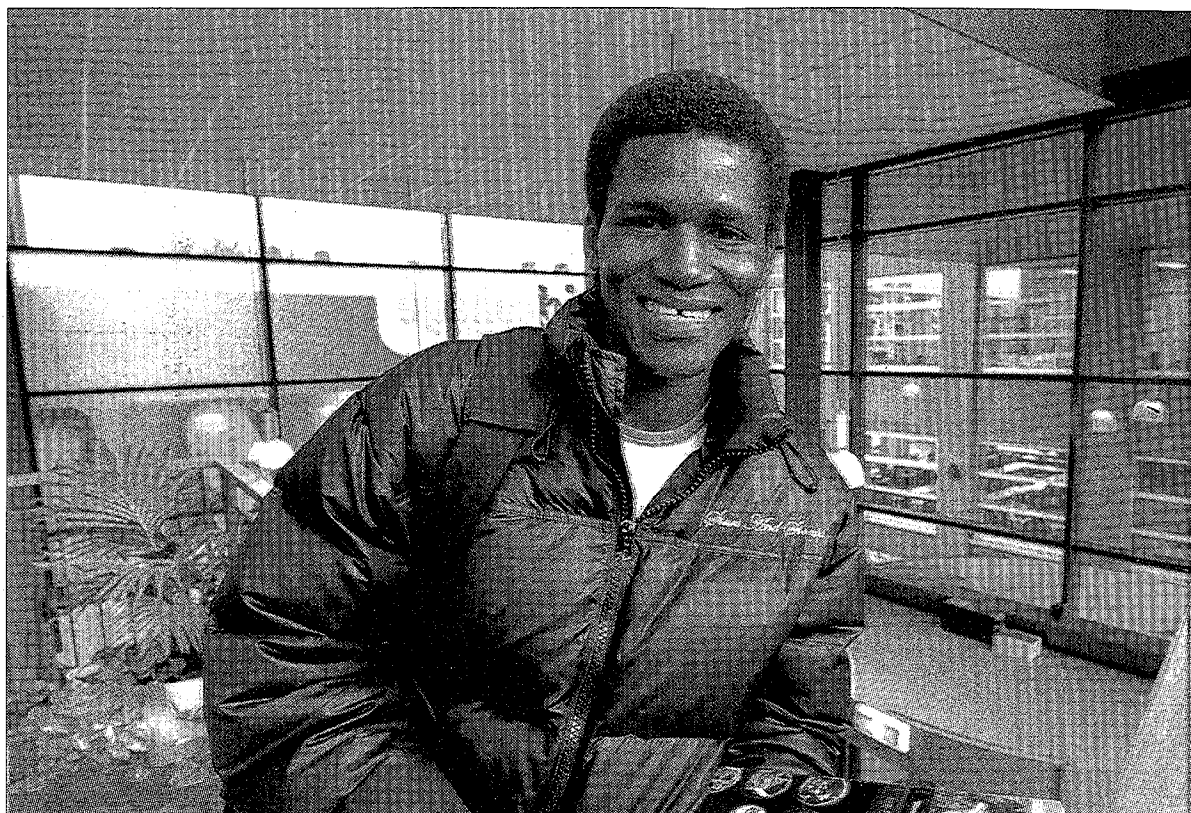
De 20-jarige Gambiaan Sow Alagie is een bijzondere verschijning in Roelofarendsveen. Buiten het veld ongetogen. Binnen de lijnen toont de aanvaller zijn snelheid en actieradius.

„Op tactisch gebied moet ik nog veel leren,” vertelt Alagie, die zonnear bij DOSR kwam aanwaaien. Sinds februari van dit jaar verblijft hij in Nederland, in Oude Wetering. In Gambia was voetballen mijn grote passie, daarom ging ik deze zomer eens kijken bij de sportvelden in het dorp. Raymond Noordam, trainer van DOSR, sprak mij bij die gelegenheid aan, en vroeg of ik kon voetballen. Begin dit seizoen mocht ik meetrainen, en sindsdien behoort ik tot de selectie.”

BRIKAMA UNITED

In Gambia speelde Alagie voor Brikama United, uitkomend in de tweede divisie. Het verschil met DOSR is groot, erkent hij. „Ik speelde drie jaar bij Brikama United en was daar de jongste speler. Op tactisch gebied loopt het voetbal in Gambia ver achter.”

„Zo deden we tijdens trainingen voornamelijk partijtjes. De laatste jaren zit hier overigens verbetering in, sinds de Duitser Antoine Hey bondscoach is geworden van

Sow Alagie, 'knuffelgambiaan' bij DOSR: „Mijn moeder Teddy mis ik enorm, elke week hebben we telefonisch contact. Mijn vader overleed toen ik zeven was.” FOTO MARTIN SHARROTT

het nationale elftal. Hij verzorgde voetbalclinics voor Gambiaanse trainers. Inmiddels is Hey overigens vertrokken.

Dat Alagie nu in Nederland verblijft had hij niet verwacht. „Ik woonde met mijn familie in Kolini, een dorpje dat qua grootte vergelijkbaar is met Roelofarendsveen. De situatie in Gambia is niet zoals hier. President Yahya Jammeh domineert het land op brute wijze. Zo intimideert hij de media en schendt hij mensenrechten. Voor alle inwoners van Gambia zou het beter zijn als hij aftreedt. Ik kon niet blijven in Gambia, want corrupte overheidslieden wilden mij arresteren.”

Over de reden hiervan wil Alagie zich, zichtbaar geëmotioneerd, niet uitlaten. „Geloof me, vertrekken naar Europa was voor mij de meest

veilige oplossing. Mijn moeder Teddy mis ik enorm, elke week hebben we telefonisch contact. Mijn vader overleed toen ik zeven jaar was,” zegt Alagie.

POSITIEF

Hij ziet zijn toekomst echter positief in. Alagie: „Nederland is een fantastisch land. Alleen aan de kou kan ik niet wennen. Oude Wetering is een dorp waar iedereen elkaar kent, dat vind ik prettig. Wat dat betreft is Oude Wetering vergelijkbaar met mijn geboorteplaats Kolini. Ik beschik over een 'prominent stay' en volg op het ID college in Alphen een inburgeringscursus. Daarna wil ik als het even kan elektricien worden.”

DOSR-oefenmeester Raymond Noordam: „Alagie is in feite een ruwe diamant, en heeft tot op heden

pas 25 procent van zijn kunnen getoond. Op de club is hij bescheiden en geliefd, een soort 'knuffelgambiaan’”

„Nog niet zo lang geleden,” vertelt Noordam, „waren zijn voetbalschoenen kapot. Hij kwam naar me toe en vroeg of ik misschien een beetje lijm voor hem had. Uit de spelersspot hebben we toen een nieuw paar schoenen voor hem gefinancierd.”

Andersom is Sow Alagie lovend over zijn trainer. „Ik leer ontzettend veel van hem. Alleen zijn Engels kan beter, vind ik. Vaak brult hij 'Go Sow!', en dat begrijp ik wel.”

De aanvaller heeft het sowieso goed naar zijn zin bij DOSR. „Mijn teammates zijn geweldig, zij zijn inmiddels echte vrienden van me geworden.”